

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)
z 30. novembra 2005 *

Vo veci T-250/02,

Autosalone Ispra Snc, so sídlom v Ispre (Taliansko), v zastúpení: B. Casu, advokát,

žalobca,

proti

Európskemu spoločenstvu pre atómovú energiu, v zastúpení: Komisia Európskych spoločenstiev, táto v zastúpení: E. de March, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci A. Dal Ferro, advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanému,

ktorej predmetom je návrh smerujúci k určeniu mimozmluvnej zodpovednosti Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu v zmysle článku 188 ods. 2 AE za škodu utrpenú v dôsledku úniku z kanalizačného zberača a v dôsledku toho k zaviazaniu Spoločenstva na náhradu predmetnej škody,

* Jazyk konania: taliančina.

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia A. W. H. Meij a I. Pelikánová,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 26. októbra 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

¹ Článok 151 AE uvádza:

„Súdny dvor má právomoc rozhodovať spory o náhrade škody podľa článku 188 ods. 2 [EA].“ [*neoficiálny preklad*]

2 Článok 188 ods. 2 AE stanovuje:

„V prípade mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstvo v súlade so všeobecnými zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov nahradí všetky škody spôsobené jeho orgánmi alebo jeho zamestnancami pri výkone ich povinností.“
[neoficiálny preklad]

3 Článok 1 dohody medzi Talianskou republikou a Komisiou Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu o zriadení Spoločného centra pre jadrový výskum so všeobecnou právomocou (ďalej len „Centrum“) uzavretej v Ríme 22. júla 1959 (ďalej len „dohoda SVC“), vykonanej v Taliansku zákonom č. 906 z 1. augusta 1960 (GURI č. 212 z 31. augusta 1960, s. 3330), uvádza:

„Talianska vláda prenechá Európskemu spoločenstvu pre atómovú energiu na užívanie Centrum jadrových štúdií v Ispre a pozemok s rozlohou približne 160 hektárov, na ktorom je postavené, na obdobie deväťdesiatdeväť rokov od nadobudnutia účinnosti tejto dohody za symbolické ročné nájomné vo výške 1 (jednej) účtovnej jednotky európskej menovej dohody (EMD).“ [neoficiálny preklad]

4 Článok 1 prílohy F k dohode SVC uvádza:

„1. Centrum... je nedotknuteľné a požíva imunitu voči prehliadke, rekvízicii, konfiškácii alebo vyvlastneniu a bez povolenia Súdneho dvora aj voči akýmkoľvek správnym alebo súdnym exekučným opatreniam.“ [neoficiálny preklad]

5 Článok 3 prílohy F k dohode SVC stanovuje:

„1. Príslušné talianske na žiadosť Komisie orgány využijú svoje právomoci, aby Centru zabezpečili všetky potrebné služby verejného záujmu. V prípade prerušenia poskytovania akejkoľvek z vyššie uvedených služieb zabezpečia talianske orgány v najväčšej možnej miere uspokojenie potrieb Centra tak, aby sa zaistil jeho riadny chod.

2. Ak služby poskytujú talianske orgány alebo organizácie, nad ktorými majú tieto kontrolu, má Centrum právo na osobitné tarify... Ak služby poskytujú súkromné spoločnosti alebo organizácie, talianske orgány poskytnú svoju súčinnosť a pomoc s cieľom zabezpečiť výhodnejšie podmienky ponúk týchto služieb.

3. Komisia prijme všetky potrebné kroky, aby zástupcovia kvalifikovaní na služby verejného záujmu, riadne schválení Komisiou, mohli kontrolovať, opravovať a vykonávať údržbu príslušných zariadení v Centre.“ *[neoficiálny preklad]*

6 Článok 16 ods. 1 prílohy F k dohode SVC predovšetkým stanovuje:

„Vláda má právo požadovať... informácie o všetkých opatreniach a krokoch prijatých v Centre v oblasti bezpečnosti a ochrany verejného zdravia v súvislosti s predchádzaním požiarov a nebezpečenstvám vyplývajúcim z ionizujúceho žiarenia.“ *[neoficiálny preklad]*

7 Článok 9 ods. 3 rozhodnutia Komisie 96/282/Euratom z 10. apríla 1996 o reorganizácii Centra (Ú. v. ES L 107, s. 12; Mim. vyd. 12/001, s. 299) je formulovaný takto:

„Generálny riaditeľ [Centra] v mene Komisie podniká všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie bezpečnosti osôb a zariadení, za ktoré je zodpovedný.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

8 Zo spisu vyplýva, že majetok žalobcu sa nachádza na území obce Ispra a lemuje ho kanalizačný zberač, ktorý na tomto mieste tvoria dve potrubia s priemerom 80 cm zabudované pod povrchom verejnej cesty (ďalej len „prvý úsek zberača“).

9 Zberač pozdĺž majetku žalobcu následne vedie na pozemok vo vlastníctve Ferrovie dello Stato (talianske železnice). Tento úsek zberača (ďalej len „druhý úsek zberača“) pozostáva z klenutého podzemného priechodu, do ktorého sa odvádzajú vody z prvého úseku tak, ako to vyplýva z grafického znázornenia vertikálnej sekcie zberača (ďalej len „grafické znázornenie“) vypracovaného žalobcom v podobe prílohy k žalobe, ktoré Komisia pri schematickom popísaní skutočnosti nespochybnila. Z grafického znázornenia tiež vyplýva, že druhý úsek je od verejnej cesty, pod ktorou sa nachádza prvý úsek, oddelený iba mrežou.

10 Z grafického znázornenia ďalej vyplýva, že po druhom úseku zberač vedie na pozemok poskytnutý na užívanie Komisii na základe článku 1 dohody SVC (ďalej len „tretí úsek zberača“), ktorý je na tomto pozemku tvorený potrubím s priemerom 100 cm.

- 11 Grafické znázornenie tiež ukazuje, že pozemok užívajúci Centrom mierne klesá k pozemku vo vlastníctve Ferrovie dello Stato, na ktorom sa nachádza druhý úsek zberača. Táto skutočnosť vyplýva aj z očíslovaných úrovní uvedených na pláne objektov, ktorý vypracovala Komisia aj žalobca vo forme prílohy k ich vyjadreniam.
- 12 Počas pojednávania však znalec Komisie uviedol, že reliéf pozemku nemá vplyv na bežný spád zberača, pretože tento zberač je umiestnený pod zemou. Tiež uviedol, že voda v zberači odteká z prvého úseku smerom k druhému a z druhého smerom k tretiemu. Sám žalobca potvrdil tento výrok počas pojednávania tým, že výslovne uviedol, že tretí úsek zberača mal nedostatočnú kapacitu na absorbovanie celého objemu vody z druhého úseku zberača. Medzi účastníkmi konania je teda nesporné, že prvý úsek zberača je vyššie umiestnený ako druhý úsek a ten je vyššie umiestnený ako tretí úsek.
- 13 Medzi účastníkmi konania je tiež nesporné, že až do roku 1990, počas ktorého technické útvary Centra vykonávali práce na treťom úseku zberača, bol tento úsek v hornej časti tvorený z nekrytého potrubia (ďalej len „prvý segment tretieho úseku zberača“) a v dolnej časti z krytého potrubia s priemerom 100 cm (ďalej len „druhý segment tretieho úseku zberača“). V rámci prác vykonaných roku 1990 bolo nekryté potrubie prvého segmentu tretieho úseku zberača nahradené krytým potrubím s priemerom 100 cm. V dôsledku toho od týchto prác pozostáva tretí úsek zberača z krytého potrubia s priemerom 100 cm.
- 14 Predmetný zberač zachytáva časť odpadových vôd pochádzajúcich zo stokových sietí mesta Ispra a z pozemku, na ktorom sa nachádza Centrum.

- 15 V júni 1992 postihla mesto Ispra nebezpečná prietrž, ktorá spôsobila množstvo záplav, pričom bol predovšetkým zaplavený majetok žalobcu.
- 16 Roku 1992 zmenila obec Ispra na svojom území stokovú sieť. Z listu zo 7. októbra 1992 adresovaného starostom Ispry oddeleniu pre infraštruktúru Centra vyplýva, že obecná správa mesta Ispra rozhodla odvádzať časť odpadových vôd pochádzajúcich z obecného územia predmetným zberačom. S cieľom vykonať práce na pozemku, na ktorom sa nachádza Centrum, požiadala obec Ispra toto oddelenie, aby dalo obci k dispozícii exkavátor a osobu spôsobilú s ním narábať. V tom istom liste starosta Ispry spresnil, že uvedený zásah je nezávislou iniciatívou obecnej správy, ktorá zaň preberá plnú zodpovednosť.
- 17 Dňa 3. mája 2002 postihla mesto ničivá búrka sprevádzaná prívalmi dažďov a zariadenie žalobcu bolo zaplavené následkom úniku zo zberača. V ten istý deň sa na poškodené miesta dostavili príslušníci policajného zboru z Angery, viacerí úradníci z technického útvaru obce Ispra a úradníci Centra vrátane jeho riaditeľa a stanovili závažnosť a rozsah záplavy, ako aj zjavné škody, ktoré spôsobila.
- 18 Listom z 19. mája 2002 vyzval žalobca obecnú správu Ispry, Ferrovie dello Stato a Komisiu, aby vykonali ohliadku miesta a/alebo posudok zameraný na preukázanie škôd spôsobených záplavou z 3. mája 2002 a súvisiacou zodpovednosťou prostredníctvom dohody. Právny zástupca Komisie adresoval 17. júna 2002 právnenému zástupcovi žalobcu odpoveď listom, ktorým ho informoval, že Komisia popiera zodpovednosť Spoločenstva a odmieta akékoľvek preverovanie na pozemku Centra.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 19 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa podal 20. augusta 2002 žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 20 Na základe správy sudcu spravodajcu rozhodol Súd prvého stupňa (druhá komora) otvoriť ústnu časť konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania uvedených v článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa písomne položil účastníkom konania otázky, pričom ich vyzval, aby na ne odpovedali pred pojednávaním. Účastníci konania na tieto otázky odpovedali v stanovených lehotách.
- 21 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky Súdu prvého stupňa boli vypočuté na pojednávaní uskutočnenom 26. októbra 2004.
- 22 Súd prvého stupňa vyzval na pojednávaní Komisiu, aby predložila akúkoľvek listinu spôsobilú preukázať identitu subjektu, na ktorého žiadosť technický útvar Centra vykonal práce na prvom segmente tretieho úseku roku 1990. Komisia predložila v stanovnej lehote určité listiny. Na základe výzvy Súdu prvého stupňa predostrieť prípadné pripomienky k dokumentom predloženým Komisiou žalobca uviedol svoje pripomienky v stanovnej lehote.
- 23 Ústna časť konania sa skončila 19. apríla 2005.

24 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- určil výlučnú a/alebo spoločnú a/alebo nerozdielnu mimozmluvnú zodpovednosť Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu,

- zaviazal toto Spoločenstvo na náhradu škody, ktorú žalobca utrpel a utrpí, vo výške, ktorá bude stanovená počas konania a bude v každom prípade spravodlivá,

- nariadil vykonanie týchto dôkazných prostriedkov:
  - prijatie informácií od riaditeľa a zamestnancov Centra a prípadne od talianskych orgánov konajúcich na mieste,

  - svedecká výpoveď s výslovnou výhradou neskoršieho uvedenia totožnosti svedkov,

  - ohliadka miesta a/alebo znalecký posudok a akýkoľvek iný dôkazný prostriedok, ktorý sa bude považovať za potrebný na preukázanie pravdivosti tvrdení žalobcu, vrátane akejkoľvek majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy, ktorú žalobca utrpel alebo utrpí v dôsledku sporných skutočností,

- zaviazat žalovaného na náhradu trov konania.

25 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol návrhy žalobcu týkajúce sa dôkazných prostriedkov,
- zamietol žalobu ako neprípustnú alebo nedôvodnú,
- zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

26 Žalobca ako odpoveď na otázku Súdu prvého stupňa počas pojednávania uviedol, že svojím prvým žalobným dôvodom v skutočnosti žiada, aby Súd prvého stupňa určil vznik mimozmluvnej zodpovednosti samotného Spoločenstva.

O prípustnosti

Tvrdenia účastníkov konania

27 Komisia popiera prípustnosť žaloby bez toho, aby samostatne vzniesla námietku neprípustnosti z dôvodu, že žaloba nespĺňa požiadavky stanovené v článku 44 ods. 1 rokovacieho poriadku, podľa ktorého musí žaloba predovšetkým obsahovať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená.

- 28 Podľa Komisie z judikatúry vyplýva, že náležitosti obsiahnuté v žalobe musia byť dostatočne jasné a presné, aby si žalovaný mohol pripraviť svoju obhajobu a aby mohol Súd prvého stupňa rozhodnúť o žalobe podľa okolností bez toho, aby sa musel oprieť o ďalšie informácie. Vyššie uvedená judikatúra tiež uvádza, že žaloba je prípustná pod podmienkou, že podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá, vyplývajú aspoň stručne, no zároveň súvislým a zrozumiteľným spôsobom, zo samotného textu žaloby (pozri uznesenie Súdu prvého stupňa z 21. novembra 1996, Syndikát výrobcov hovädzieho mäsa a i./Komisia, T-53/96, Zb. s. II-1579, bod 21 a tam citovanú judikatúru). Aby boli tieto požiadavky naplnené, musí žaloba smerujúca k náhrade škody spôsobenej inštitúciou Spoločenstva obsahovať dôkazy, ktoré umožňujú identifikovať konanie, ktoré žalobca inštitúcii vytýka, dôvody, pre ktoré sa domnieva, že existuje príčinná súvislosť medzi konaním inštitúcie a škodou, ktorú ako tvrdí, utrpel, ako aj povahu a rozsah tejto škody (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júna 2000, Camar a Tico/Komisia a Rada, T-79/96, T-260/97 a T-117/98, Zb. s. II-2193, bod 181 a tam citovanú judikatúru).
- 29 V prejednávanej veci požadovaná presnosť a jasnosť v písomných vyjadreniach žalobcu úplne chýbajú. V tejto súvislosti Komisia tvrdí, že nie je schopná z písomných vyjadrení vyvodiť konanie vytýkané Centru. Táto nepresnosť a medzere bránia Komisii vypracovať vyčerpávajúco svoju obhajobu a Súdnu prvého stupňa rozhodnúť o predmetnom skutkovom stave.
- 30 Komisia tiež v podstate tvrdí, že písomné vyjadrenia žalobcu neobsahujú žiaden dôkaz o existencii namietanej škody ani o jej predbežnom ohodnotení.
- 31 Nakoniec, žalobca sa obmedzuje iba na všeobecné spojenie záplavy svojej budovy s únikom z príslušného zberača bez poskytnutia vysvetlenia tejto udalosti a uvedenia dôvodov, na základe ktorých sa domnieva, že pôvod záplavy spočíva práve v treťom úseku zberača.

- 32 Dopíňa, že dôkazné prostriedky požadované žalobcom nemôžu zakryť nedostatočnú presnosť jeho písomných vyjadrení.
- 33 Žalobca v podstate tvrdí, že predmet konania a zhrnutie dôvodov boli v jeho písomných vyjadreniach riadne uvedené a teda že žaloba spĺňa podmienky stanovené článkom 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku. Dopíňa, že nebol povinný poskytnúť technické vysvetlenia týkajúce sa udalosti, ktorou bol poškodený. Okrem iného v podstate tvrdí, že dôkazné prostriedky požadované od Súdu prvého stupňa umožnia preukázať pravdivosť jeho tvrdení.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 34 Na základe článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku musí byť v každej žalobe uvedený predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená.
- 35 Uvedená požiadavka bola spresnená judikatúrou, na ktorú sa odvoláva Komisia v bode 28 uvedenom vyššie.
- 36 V prejednávanej veci zo žaloby dostatočne jasne vyplýva, že žalobca v podstate Komisii vytýka, že mu zamietla vstup na tretí úsek zberača na účely zistenia jeho stavu a určenia príčin úniku zo zberača a zároveň, že opomenula vykonať na treťom úseku zberača údržbu a práce na predchádzanie alebo zabránenie únikom zo zberača.

- 37 Po prvé, pokiaľ ide o zamietnutie vstupu na tretí úsek zberača, keďže žalobca nenamieta žiadnu škodu a nepodal žiaden návrh na náhradu škody, ktoré by boli spojené s týmto zamietnutím, treba považovať žalobný dôvod založený na uvedenom zamietnutí za návrh na vykonanie dôkazných prostriedkov týkajúcich sa ohliadky miesta. Uvedené tvrdenie bude preto preskúmané v rámci preskúmania požadovaných dôkazných prostriedkov (pozri body 99 a 100 nižšie).
- 38 Po druhé, pokiaľ ide o údajné nevykonávanie údržby a prác na treťom úseku zberača, žalobca vo svojej žalobe uvádza, že uvedené opomenutie zapríčinilo záplavu jeho majetku a žiada náhradu škody spôsobenú na rôznych častiach jeho zariadenia a veciach, ktoré stručne popisuje vo svojej žalobe. V súvislosti s týmito okolnosťami škody údajne spôsobenej v dôsledku nevykonávania údržby a prác na treťom úseku zberača je preto opodstatnené skonštatovať, že žaloba spĺňa požiadavky článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku.
- 39 Treba ešte zdôrazniť, že žalobca tiež žiada náhradu majetkovej škody, ktorú utrpí, ako aj náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú utrpel alebo utrpí, bez toho, aby predložil akékoľvek údaje umožňujúce posúdiť jej povahu a rozsah. Tieto náležitosti žaloby teda nenapĺňajú požiadavku stanovenú článkom 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku, ako ho spresnila judikatúra spomenutá v bode 28 vyššie.
- 40 Za týchto okolností treba považovať žalobu za prípustnú v rozsahu, v akom sa domáha náhrady škody údajne spôsobenej na rôznych veciach stručne popísaných v žalobe v dôsledku údajného nevykonávania údržby a prác na treťom úseku zberača.

O veci samej

Úvodné poznámky

- 41 Treba pripomenúť, ako vyplýva z judikatúry, že vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva podľa článku 188 druhého odseku AE a práva na náhradu utrpenej ujmy je, pokiaľ ide o nezákonnosť postupu, ktorý sa vytýka inštitúciám Spoločenstva, podmienený splnením niekoľkých podmienok, vznikom škody a existenciou príčinnej súvislosti medzi postupom orgánu a údajnou ujmov (pozri rozsudok Súdneho dvora z 27. marca 1990, Grifoni/ESAE, C-308/87, Zb. s. I-1203, bod 6 a tam citovanú judikatúru).
- 42 Jedine akty alebo konanie, ktoré možno pričítať inštitúcii alebo orgánu Spoločenstva, môžu založiť zodpovednosť Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 10. júla 1985, CMC a i./Komisia, 118/83, Zb. s. 2325, bod 31, a z 23. marca 2004, Médiateur/Lamberts, C 234/02 P, Zb. s. I-2803, bod 59).
- 43 Akonáhle nie je splnená jedna z týchto podmienok, žaloba musí byť zamietnutá v celom rozsahu bez nutnosti preskúmať ostatné podmienky (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. februára 2002, Förde-Reederei/Rada a Komisia, T-170/00, Zb. s. II-515, bod 37 a tam citovanú judikatúru).
- 44 Tvrdenia účastníkov konania týkajúce sa vzniku zodpovednosti Spoločenstva treba preskúmať práve vo svetle týchto uvedených úvah.

Tvrdenia účastníkov konania

- 45 Žalobca vytýka Komisii a/alebo Centru, že opomenuli vykonávať údržbu a/alebo potrebné práce na treťom úseku zberača na predchádzanie alebo zabránenie opakujúcim sa únikom z daného zberača napriek jeho zjavne nebezpečnej povahe spojenej s nedostatočnou hydraulickou kapacitou, ktorá bola Komisii známa od úniku zo zberača roku 1992. Príčina škody totiž spočíva v skutočnosti, že tretí úsek zberača nemal dostatočnú kapacitu na absorbovanie celého objemu vody z druhého úseku (pozri bod 12 vyššie).
- 46 Pripísateľnosť uvedeného konania Komisii a/alebo Centru vyplýva z viacerých skutočností.
- 47 V prvom rade bol tretí úsek zberača, ktorý je umiestnený na pozemku, kde je vybudované Centrum, daný do výlučného užívania Centru a nie je prístupný tretím osobám, pretože podľa článku 1 prílohy F k dohode SVC je predmetný pozemok nedotknuteľný a požíva imunitu voči prehliadke, konfiškácii a je oslobodený od akýchkoľvek správnych alebo súdnych exekučných opatrení.
- 48 Okrem iného je všeobecne známe, že údržbu distribučných zariadení a opravu škôd na úseku zberača umiestneného na pozemku Centra vždy vykonávalo Centrum prostredníctvom svojich úradníkov a technikov, a preukázať opak prináleží Komisii.
- 49 Nakoniec sa žalobca odvoláva na vyhlásenie vedúceho pracovníka Ufficio tecnico comunale (obecné technické oddelenie, ďalej len „UTC v Ispre“) zo 16. marca 1999, podľa ktorého obecná správa nie je zodpovedná za údržbu a správu tretieho úseku zberača, pretože je umiestnený na nehnuteľnosti vo vlastníctve Centra.

- 50 Po prvé nezákonnosť vytýkaného konania spočíva v tom, že uvedené konanie predstavuje porušenie povinnosti stanovenej v článku 9 ods. 3 rozhodnutia 96/282, podľa ktorého generálny riaditeľ Centra v mene Komisie podniká všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie bezpečnosti osôb a zariadení, za ktoré je zodpovedný. Napriek tomu, čo tvrdí Komisia, sa toto ustanovenie uplatňuje na prejednávany prípad, pretože zariadenia na odvádzanie odpadových vôd Centra sú pripojené na štruktúry, nad ktorými Centrum vykonáva výlučný dohľad, a teda sa na ne vzťahuje výkon jeho inštitucionálnej úlohy a činností. Zodpovednosť Spoločenstva by navyše vznikla už v dôsledku porušenia povinností, ktoré mu vyplývajú z článku 10 ods. 3 rozhodnutia Komisie 71/57/Euratom z 13. januára 1971 o reorganizácii Spoločného centra pre jadrový výskum (Ú. v. ES L 16, s. 14; Mim. vyd. 12/001, s. 33), ktorého obsah je analogický s obsahom článku 9 ods. 3 rozhodnutia 96/282 (rozsudok Súdneho dvora z 3. februára 1994, Grifoni/ESAE, C-308/87, Zb. s. I-341).
- 51 Po druhé nezákonnosť uvedeného konania vyplýva z toho, že je v rozpore s dohodou SVC, ktorej cieľom je predovšetkým zabezpečiť a chrániť verejnú bezpečnosť obyvateľstva žijúceho v blízkosti zariadení Centra.
- 52 Po tretie nezákonnosť vytýkaného konania vyplýva z článkov 2043 a 2051 talianskeho občianskeho zákonníka, ktorý treba na prípad aplikovať, pretože článok 188 druhý odsek AE napriek odkazu na všeobecné zásady spoločné pre právne poriadky členských štátov nevyklučuje možnosť domáhať sa určenia porušenia osobitných pravidiel talianskeho práva (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát M. Tesauro k rozsudku z 27. marca 1990, Grifoni/ESAE, už citovaný v bode 41 vyššie, Zb. s. I-1212, point 17).
- 53 Na jednej strane článok 2043 talianskeho občianskeho zákonníka zakotvuje zásadu *neminem laedere*, ktorá je spoločná právnym poriadkom členských štátov, a ktorú v prejednávanej veci treba uplatniť v dôsledku porušenia všeobecnej zásady obozretnosti a starostlivosti Komisiou a/alebo Centrom.

- 54 Na druhej strane vytýkané konanie založilo zodpovednosť Spoločenstva na základe článku 2051 talianskeho občianskeho zákonníka, ktorý stanovuje jednoduchú domnienku zavinenia osoby, ktorá má vec vo svojej starostlivosti. V prejednávanom prípade je Centrum povinné starať sa o tretí úsek zberača, pretože ho výlučne užíva ako príslušenstvo k pozemku, ktorý vlastní a ktorý požíva imunity.
- 55 Žalobca dodáva, že judikatúra Corte suprema di cassazione (taliansky kasačný súd) uvádza, že článok 2051 talianskeho občianskeho zákonníka sa uplatňuje voči verejnej správe pre verejný majetok a majetok, ktorý neslúži na všeobecné a priame užívanie územnosprávnym celkom — ako kanalizačný zberač v tomto prípade — ktorý z dôvodu svojho obmedzeného územného obvodu umožňuje dohľad a vhodnú kontrolu subjektom určeným na tento účel.
- 56 Komisia tvrdí, po prvé, že Centrum nemá žiadnu zodpovednosť za tretí úsek zberača a že v dôsledku toho nemôže byť nevykonávanie údržby alebo prác na treťom úseku pripísané Komisii alebo Centru.
- 57 V tejto súvislosti tvrdí, že podľa článku 3 prílohy F dohody SVC talianske orgány na žiadosť Komisie využijú svoje právomoci, aby Centru zabezpečili všetky potrebné služby verejného záujmu. Tento článok tiež spresňuje, že Komisia prijme všetky potrebné kroky, aby zástupcovia kvalifikovaní na služby verejného záujmu, riadne schválení Komisiou, mohli kontrolovať, opravovať a vykonávať údržbu príslušných zariadení v Centre. Z tohto článku vyplýva, že „extraterritorialita pozemku [na ktorom je postavené] Centrum ustupuje“, aby sa schváleným technikom umožnilo vykonať údržbu a opravu zariadení poskytujúcich služby verejného záujmu.

- 58 Podľa Komisie nie sú uvedené ustanovenia dohody SVC ani „prekonané“, ani zrušené alebo zmenené obsahom vyhlásenia vedúcej osoby UTC v Ispre, podľa ktorého obecná správa nie je zodpovedná ani za údržbu, ani za správu zberača nachádzajúceho sa na pozemku, na ktorom je postavené Centrum. V prvom rade prekračuje uvedené vyhlásenie právomoci vedúcej osoby UTC v Ispre, ktorá nie je oprávnená vyjadrovať sa k občianskoprávnej zodpovednosti obecnej správy, ktorej súčasťou tvorí. Ďalej je v očividnom rozpore s obsahom listu zo 7. októbra 1992 uvedeného v bode 16 vyššie, v ktorom sa spresňuje, že zásah obce je nezávislou iniciatívou obecnej správy, ktorá zaň preberá plnú zodpovednosť. Nakoniec vyhlásenie vedúcej osoby UTC v Ispre nie je spôsobilé založiť zodpovednosť Centra za údržbu zberača.
- 59 Relevantné ustanovenia dohody SVC tiež nie sú spochybnené skutočnosťou, že samotné Centrum občas považovalo za účelné uskutočniť na zariadeniach niektoré práce, pretože tieto zásahy boli vždy vykonané na žiadosť miestnej správy. Pokiaľ ide osobitne o práce vykonané na úseku zberača umiestneného na území Centra roku 1990, tieto práce sa vykonali v nadväznosti na žiadosť Ferrovie dello Stato a obecnej správy Ispra.
- 60 Po druhé, pokiaľ ide o údajnú nezákonnosť nevykonávania údržby alebo prác na treťom úseku, Komisia tvrdí, že žaloba sa obmedzuje len na vytknutie uvedeného opomenutia bez spresnenia, aké mali byť práce a údržba, ktorých nevykonanie žalobca namieta, a tiež aká by mala byť povaha nezákonného konania Spoločenstva.
- 61 Dodáva, že žiadne z ustanovení uvedených žalobcom nebolo porušené.

- 62 Predovšetkým tvrdí, v rozpore s výkladom článku 9 rozhodnutia 96/282 predloženým žalobcom, že povinnosť riaditeľa Centra podniknúť všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie bezpečnosti osôb a zariadení, za ktoré je zodpovedný, ustanovená týmto článkom musí byť limitovaná vlastnými činnosťami Centra, prostredníctvom ktorých Spoločenstvo prispieva k realizácii výskumných programov Spoločenstva. Správa a údržba kanalizačných zberačov umiestnených na pozemku Centra nie je súčasťou týchto vlastných činností. Spochybňuje, že z rozsudkov Grifoni/ESAE, už citovaných v bodoch 41 a 50 vyššie, vyplýva, že zodpovednosť ESAE vznikla na základe článku 10 rozhodnutia 71/57, ktorý je zhodný s článkom 9 rozhodnutia 96/282.
- 63 Komisia ďalej tvrdí, že hoci jej článok 16 prílohy F k dohode SVC stanovuje povinnosť prijať osobitné opatrenia v oblasti bezpečnosti a ochrany verejného zdravia, uvedené ustanovenie sa v spojení s preambulou a ostatnými ustanoveniami dohody SVC konkrétne týka rizika požiaru a nebezpečenstiev vyplývajúcich z ionizujúceho žiarenia, čo nie je prípad prejednávanej veci.
- 64 Okrem iného tvrdí, že keďže žiadna inštitúcia a žiaden orgán Spoločenstva nie sú povinné dohliadať na kanalizačný zberač, zodpovednosť Spoločenstva nemôže vzniknúť z dôvodu, že jeho inštitúcie alebo orgány nevyhoveli najzákladnejším pravidlám bežnej starostlivosti. V tejto súvislosti už Súd prvého stupňa rozhodol, že mimozmluvná zodpovednosť inštitúcie nemôže vzniknúť bez existencie nezákonného konania (rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. novembra 2000, Eurocoton a i./ Rada, T-213/97, Zb. s. II-3727).
- 65 Podľa Komisie nie je namieste, že žalobca sa dovoľáva ustanovení talianskeho občianskeho práva. Článok 188 druhý odsek AE sa odvoláva jedine na všeobecné zásady spoločné pre právne poriadky členských štátov a nie na osobitné ustanovenia rôznych vnútroštátnych právnych poriadkov (rozsudok z 3. februára 1994, Grifoni/ESAE, už citovaný v bode 50 vyššie, bod 8). Tvrdenia uvádzané žalobcom smerujúce k preukázaniu opaku nenachádzajú žiadnu oporu v návrhoch, ktoré predniesol generálny advokát M. Tesauro k rozsudku z 27. marca 1990, Grifoni/ESAE, už citovanému v bode 52 vyššie. V každom prípade, tak rozsudok z 3. februára 1994,

Grifoni/ESAE, už citovaný, ako aj návrhy, ktoré predniesol generálny advokát M. Tesauro k tomuto rozsudku (Zb. s. I-343), výslovne vylúčili, že utrpená škoda môže byť určená a nahradená jedine v súlade s talianskou právnou úpravou týkajúcou sa mimozmluvnej zodpovednosti.

- 66 Spochybňuje, že pravidlo stanovené v článku 2051 talianskeho občianskeho zákonníka, podľa ktorého „každý je zodpovedný za škodu spôsobenú na veciach, ktoré prevzal a o ktoré sa stará, ak nepreukáže, že bola spôsobená náhodnou udalosťou“, by bolo prijaté v normatívnom rámci a súdnej praxi Spoločenstva. Naopak, toto ustanovenie umožňuje založenie zodpovednosti osoby, ktorá nie je priamym pôvodcom škody, nie je v súlade s podmienkami v súčasnej dobe vyžadovanými judikatúrou pre vznik mimozmluvnej zodpovednosti inštitúcií.
- 67 V každom prípade podmienky stanovené v článku 2051 talianskeho občianskeho zákonníka nie sú v prejednávanej veci naplnené. Na jednej strane žiadna inštitúcia Spoločenstva nie je povinná sa o zberač starať, a teda Spoločenstvo nemôže byť zodpovedné za prípadné škody, ktoré zberač spôsobil. Na druhej strane žalobca nepreukázal žiaden príčinný vzťah medzi vecou, ktorá je údajne v starostlivosti Spoločenstva, a škodou. Nebolo totiž preukázané, že záplava zariadenia žalobcu bola naozaj spôsobená únikom z osobitného úseku zberača, ktorý sa nachádzal na pozemku Centra.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 68 Najskôr treba preskúmať, či v súlade s judikatúrou uvedenou v bode 42 vyššie možno vytýkané konanie, konkrétne nevykonávanie prác a/alebo údržby na treťom úseku zberača, pripísať inštitúcii alebo orgánu Spoločenstva.

- 69 V tejto súvislosti treba po prvé zdôrazniť, že v rozpore s tým, čo tvrdí žalobca (pozri bod 47 vyššie), z dohody SVC vôbec nevyplýva, že za tretí úsek zberača je zodpovedné Spoločenstvo.
- 70 Predovšetkým nie je dôvodné tvrdenie, podľa ktorého je za tretí úsek zberača zodpovedné Spoločenstvo v dôsledku skutočnosti, že zo zmluvy SVC vyplýva, že žiadna tretia osoba k nemu nemá prístup.
- 71 Určite, ako uvádza žalobca, podľa článku 1 prílohy F k dohode SVC sú Centrum a pozemok, na ktorom je Centrum postavené, nedotknuteľné a požívajú imunitu voči prehliadke, rekvízicii, konfiškácii alebo vyvlastneniu a bez povolenia Súdneho dvora aj voči akýmkoľvek správnym alebo súdnym exekučným opatreniam. Z článku 3 tej istej prílohy F však vyplýva, že napriek požívaným imunitám musí Komisia umožniť, aby zástupcovia kvalifikovaní na dané služby verejného záujmu, riadne schválení Komisiou, mohli kontrolovať, opravovať a vykonávať údržbu príslušných zariadení v Centre.
- 72 Medzi účastníkmi konania je nesporné, že služba odvádzania odpadových vôd poskytovaná Centru prostredníctvom predmetného zberača je službou verejného záujmu v zmysle článku 3 prílohy F k dohode SVC. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že v nadväznosti na písomnú otázku Súdu prvého stupňa Komisia písomne potvrdila bez toho, aby bola v tomto bode spochybnená žalobcom, že subjekt zodpovedný za poskytovanie služby verejného záujmu spočívajúcej v odvádzaní odpadových vôd Centra je obec Ispra. V dôsledku toho treba na účely tohto konania predpokladať, že úloha kontroly, opravy a údržby tretieho úseku zberača prináleží obecnej správe Ispry, ktorej kvalifikovaní zástupcovia schválení Komisiou môžu mať k tretiemu úseku zberača prístup.

- 73 Ďalej treba zdôrazniť, že na základe žiadneho z ustanovení dohody SVC nie je možné pripísať vytýkané konanie Spoločenstvu. Určite, článok 1 dohody SVC, ktorý žalobca ani neuvádza, v podstate stanovuje, že talianska vláda prenechá Spoločenstvu na užívanie Centrum a pozemok, na ktorom je Centrum postavené, za ročné nájomné. Prenechanie na užívanie ustanovené v tomto článku však neobnáša prevod zodpovednosti za tretí úsek zberača na Spoločenstvo. Tento článok sa musí vykladať v spojení ostatnými ustanoveniami dohody SVC a osobitne s článkom 3 prílohy F k tejto dohode, z ktorého vyplýva, ako bolo zdôraznené v bode 72 vyššie, že kontrola, oprava a údržba tretieho úseku zberača prináleží subjektu zodpovednému za poskytovanie služby odvádzania odpadových vôd. Za týchto podmienok článok 1 dohody SVC sa nemôže vykladať tak, že prevádza na Spoločenstvo zodpovednosť za tretí úsek zberača.
- 74 Na základe dohody SVC teda vytýkané konanie nemôže byť pripísané Centru alebo akejkoľvek inej inštitúcii alebo orgánu Spoločenstva.
- 75 Po druhé treba zdôrazniť, že v rozpore so stručným tvrdením žalobcu (pozri bod 47 vyššie) pripísateľnosť vytýkaného konania nemôže vyplývať z toho, že tretí úsek zberača výlučne užíva Centrum. Treba totiž skonštatovať, ako bolo zdôraznené v bodoch 12 a 14 vyššie, že zberač ako taký vrátane tretieho úseku odvádzá tak odpadové vody pochádzajúce z územia obce Ispra, ako aj odpadové vody pochádzajúce z pozemku, na ktorom je vystavané Centrum. Okrem iného z úvah uvedených v bode 72 vyššie vyplýva, že zásahy na treťom úseku zberača prináležia obecnej správe Ispry. Keďže tretí úsek zberača nevyužíva výlučne Centrum, vytýkané konanie sa nemôže na základe výlučnosti pripísať Spoločenstvu.
- 76 Po tretie treba preskúmať, či údajné nevykonávanie údržby a/alebo prác na treťom úseku zberača, ako v podstate tvrdí žalobca, možno pripísať Spoločenstvu v dôsledku všeobecne známeho konania úradníkov a technikov Centra.

- 77 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že je nesporné, že Centrum roku 1990 vykonalo výmenu nekrytého potrubia za potrubie s priemerom 100 cm na prvom segmente tretieho úseku zberača.
- 78 Určite, Komisia tvrdí, že Centrum vykonalo tieto práce na žiadosť Ferrovie dello Stato alebo obecnej správy Ispry. Na výzvu Súdu prvého stupňa predložiť akúkoľvek listinu spôsobilú preukázať existenciu uvedených žiadostí však Komisia dôkaz o existencii týchto žiadostí nepredložila. Za daných podmienok sa na účely tohto konania treba domnievať, že Centrum vykonalo práce na prvom segmente tretieho úseku zberača z vlastnej iniciatívy.
- 79 Počas pojednávania okrem iného znalec Komisie uviedol, že útvary Centra vykonávali s určitou pravidelnosťou kontroly tretieho úseku zberača a jeho údržbu.
- 80 Tieto opatrenia technických útvarov Centra sú založené na spontánnej iniciatíve a nezodpovedajú žiadnej povinnosti inštitúcií alebo orgánov Spoločenstva vyplývajúcej z dohody SVC. Ako bolo totiž zdôraznené v bode 72 vyššie, úloha kontroly, opravy a údržby tretieho úseku zberača prináleží na základe dohody SVC subjektu zodpovednému za poskytovanie služby odvádzania odpadových vôd Centru. Je preto namieste domnievať sa, že vykonaním týchto opatrení Centrum na seba prevzalo správu cudzej veci.
- 81 Skutočnosť však, že technické útvary Centra spravovali cudziu vec za určitých okolností tak, že spontánnym spôsobom vykonali činnosti na treťom úseku zberača, nijako neimplikuje, že nevykonávanie prác alebo údržby na tomto úseku zberača je možné pripísať Centru a následne Spoločenstvu.

- 82 Dôsledkom takéhoto zásahu je jedine povinnosť Centra riadne vykonať úkony pri správe cudzej veci, ktorú na seba prevzalo. Vykonávanie správy spočívajúce v inštalácii krytého potrubia na prvom segmente tretieho úseku zberača roku 1990, ktoré na seba Centrum prevzalo, preto nezahŕňa uskutočnenie potrebných prác roku 2002 na zaistenie dostatočného prietoku tretieho úseku zberača, a to tým menej, ako zdôraznila Komisia na pojednávaní a žalobca ju v tomto bode nespochybnil, že Spoločenstvo nemá žiadnu kontrolu nad množstvom odpadových vôd pretekajúcich tretím úsekom.
- 83 Okrem iného správa, ktorú na seba Centrum prevzalo, spočívajúca v spontánnom vykonávaní dohľadu a pravidelnej údržbe tretieho úseku sa vzťahuje výlučne na úlohy, ktoré Centrum skutočne vykonalo, a nemôže sa rozšíriť na namietané nevykonávanie dohľadu alebo údržby, za ktoré je naďalej zodpovedný subjekt poverený poskytovaním služby odvádzania odpadových vôd Centru.
- 84 V prejednávanej veci žalobca navyše nepreukázal a dokonca ani nenamietal, že vytýkané konanie, konkrétne nevykonávanie prác a/alebo údržby na treťom úseku zberača, predstavuje vadný výkon úkonov správy, ktorú na seba Centrum prevzalo.
- 85 Aj keď pripustíme, že žalobca namietaním nedostatočnej hydraulickkej kapacity tretieho úseku zberača implicitne tvrdí, že práce vykonané Centrom roku 1990 predstavujú nie náležitý výkon správy cudzej veci Centrom, nie je však možné sa domnievať, že inštaláciou krytého potrubia s priemerom 100 cm na prvom segmente tretieho úseku zberača sa správa, ktorú na seba Centrum prevzalo, stala nenáležitou.
- 86 Treba tiež skonštatovať, že priemer potrubia umiestneného Centrom na prvom segmente tretieho úseku zberača je presne zhodný s priemerom predchádzajúceho

krytého potrubia umiestneného na druhom segmente tretieho úseku zberača. Práce vykonané Centrom roku 1990 teda neovplyvnili hydraulickú kapacitu tretieho úseku zberača. Za týchto podmienok nemôže byť Centrum v žiadnom prípade zodpovedné za údajne nedostatočnú hydraulickú kapacitu tretieho úseku zberača.

87 Z vyššie uvedeného vyplýva, že pripísateľnosť vytýkaného konania Spoločenstvu nemôže vyplývať zo spontánnych zásahov technických útvarov Centra.

88 Po štvrté treba preskúmať, či pripísateľnosť vytýkaného konania Spoločenstvu vyplýva z vyhlásenia vedúcej osoby UTC v Ispre, podľa ktorého obecná správa, ktorej súčasť tvorí, nie je zodpovedná za tretí úsek zberača.

89 V tejto súvislosti treba zdôrazniť nezávisle od otázky, či je vedúca osoba tohto obecného útvaru oprávnená vyjadrovať sa k otázkam zodpovednosti správy, ktorej súčasť tvorí, že podľa vyhlásenia je zodpovednosť obecnej správy za tretí úsek zberača vylúčená iba z dôvodu umiestnenia predmetného úseku na pozemku vo vlastníctve Spoločenstva. Z článku 1 dohody SVC však vyplýva, že Spoločenstvo nie je vlastníkom predmetných pozemkov. Toto ustanovenie najmä stanovuje, že Centrum a príľahlý pozemok prenechala talianska vláda Spoločenstvu na užívanie za ročné nájomné. Žalobca okrem iného nepreukázal a ani neuvádza, že vyhlásenie vedúcej osoby UTC v Ispre zmenilo dohodu SVC. Za týchto podmienok treba predpokladať, že uvedené vyhlásenie neumožňuje stanoviť, že vytýkané konanie možno pripísať inštitúcii alebo orgánu Spoločenstva.

90 Po piate je ešte potrebné preskúmať, či je vytýkané konanie možné pripísať Spoločenstvu na základe ustanovení, ktorých porušenie žalobca namieta.

91 V tejto súvislosti treba predovšetkým zdôrazniť, že článok 9 ods. 3 rozhodnutia 96/282, ktorého porušenie sa namieta, iba uvádza, že generálny riaditeľ Centra v mene Komisie podniká všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie bezpečnosti osôb a zariadení, za ktoré je zodpovedný. Na základe tohto samotného ustanovenia preto nemôže byť pripísané údajné nevykonávanie prác a/alebo údržby na treťom úseku zberača bez toho, aby sa preukázalo, že predmetný úsek je zariadenie patriace pod zodpovednosť generálneho riaditeľa Centra. Žalobca neuvádza žiadnu skutočnosť, na základe ktorej sa možno domnievať, že tretí úsek zberača je zariadenie patriace pod zodpovednosť riaditeľa Centra. Naopak, ako bolo zdôraznené v bode 72 vyššie, z článku 3 prílohy F k dohode SVC vyplýva, že obec Ispra je zodpovedná za poskytovanie služby odvádzania odpadových vôd Centru, a teda tretí úsek zberača sa nemôže považovať za zariadenie, za ktoré je Centrum zodpovedné. Za týchto podmienok nie je na základe článku 9 ods. 3 rozhodnutia 96/282 možné prisúdiť Spoločenstvu vytýkané konanie.

92 Žalobca ďalej namieta porušenie dohody SVC, ktorá podľa neho stanovuje, že Centrum musí zabezpečovať a chrániť verejnú bezpečnosť obyvateľstva. Ako správne tvrdí Komisia, článok 16 ods. 1 prílohy F k dohode SVC je jediné ustanovenie tejto dohody, ktoré sa týka bezpečnosti a verejného zdravia. Pokiaľ však ide o oblasť bezpečnosti a ochrany verejného zdravia, toto ustanovenie je podstatné iba v súvislosti s predchádzaním požiarom a nebezpečenstvám vyplývajúcim z ionizujúceho žiarenia. V predjednávanej veci žalobca neuvádza žiadne tvrdenie, na základe ktorého by bolo možné domnievať sa, že vytýkané konanie súvisí s predchádzaním požiarom alebo nebezpečenstvám vyplývajúcim z ionizujúceho žiarenia. Za týchto okolností treba predpokladať, že pripísanie vytýkaného konania Spoločenstvu nemôže vyplývať z povinnosti Centra dbať na ochranu bezpečnosti a verejného zdravia, tak ako je zakotvená v článku 16 ods. 1 prílohy F k dohode SVC.

- 93 Nakoniec žalobca tvrdí, že vytýkané konanie zakladá mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva v dôsledku článkov 2043 a 2051 talianskeho občianskeho zákonníka.
- 94 Pokiaľ ide o článok 2043 talianskeho občianskeho zákonníka, aj ak pripustíme spolu so žalobcom, že toto ustanovenie zakotvuje zásadu *neminem laedere*, že uvedená zásada je spoločná právnym poriadkom členských štátov a že v prejednávanej veci ju treba uplatniť v dôsledku porušenia všeobecnej zásady obozretnosti a starostlivosti Komisiou a/alebo Centrom, treba ale predovšetkým skonštatovať, že žalobca neuvádza ani najmenší dôvod, na základe ktorého by Komisia a/alebo Centrum mali povinnosť obozretnosti a starostlivosti v súvislosti s tretím úsekom zberača. Za týchto podmienok treba predpokladať, že uvádzané ustanovenie ako také neumožňuje pripísať Spoločenstvu vytýkané konanie.
- 95 Pokiaľ ide o článok 2051 talianskeho občianskeho zákonníka, aj za predpokladu, že uvedené ustanovenie talianskeho práva predstavuje zásadu spoločnú pre právne poriadky členských štátov, treba skonštatovať, že žalobca nepreukázal, že starostlivosť o tretí úsek zberača prináleží inštitúcii alebo orgánu Spoločenstva. V rozpore s tvrdením žalobcu starostlivosť inštitúcie alebo orgánu Spoločenstva o zberač nemôže vyplývať z vlastníctva pozemku, na ktorom je Centrum postavené, pretože, ako je uvedené v bode 89 vyššie, žiadna inštitúcia alebo orgán Spoločenstva nie je vlastníkom uvedeného pozemku. Preto aj ak pripustíme, že tretí úsek zberača je príslušenstvom k pozemku, na ktorom sa nachádza, z uvedeného nevyplýva, že je vo vlastníctve Spoločenstva. Toto tvrdenie teda musí byť zamietnuté.
- 96 Tiež musí byť zamietnuté tvrdenie, podľa ktorého starostlivosť o tretí úsek zberača prináleží Komisii alebo Centru v dôsledku skutočnosti, že podľa článku 1 prílohy F k dohode SVC nemajú naň tretie osoby prístup. Ako sa zdôraznilo v bode 71 vyššie, Komisia je povinná na základe článku 3 prílohy F k dohode SVC prelomiť zásadu imunity stanovenú v článku 1 prílohy F k dohode SVC, aby sa útvarem výkonu

služieb verejného záujmu umožnilo kontrolovať, opravovať a vykonávať údržbu príslušných zariadení v Centre. Za týchto podmienok sa nemožno úspešne odvolávať na údajnú imunitu pozemku, na ktorom je vystavané Centrum, s cieľom preukázať, že Komisia a/alebo Centrum majú v starostlivosti tretí úsek zberača.

- 97 Starostlivosť o tretí úsek zberača nemôže prináležať Komisii a/alebo Centru ani z dôvodu, že tento úsek užíva výlučne Centrum. Okrem úvahy uvedenej v predchádzajúcom bode, ako bolo zdôraznené v bode 75 vyššie, keďže zberač vrátane tretieho úseku zachytáva odpadové vody pochádzajúce z územia obce Ispra a Centra, na tretí úsek sa nemôže hľadieť tak, že slúži na výlučné užívanie Komisiou a/alebo Centrom.
- 98 Z vyššie uvedeného vyplýva, že údajné nevykonávanie údržby a/alebo prác na treťom úseku zberača nemožno pripísať inštitúcii alebo orgánu Spoločenstva. Za týchto okolností a v rozsahu, v akom je žaloba prípustná, musí byť žaloba zamietnutá ako nedôvodná bez potreby preskúmať, či sú v prejednávanej veci splnené ostatné podmienky vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva.

O návrhu na vykonanie dôkazných prostriedkov

- 99 Žalobca navrhuje Súdu prvého stupňa vykonať dôkazné prostriedky na účely preukázania uvádzaných tvrdení. Tvrdí najmä, že treba dostať informácie od riaditeľa a zamestnancov Centra, ako aj od talianskych orgánov konajúcich na mieste počas záplavy. Žalobca tvrdí, že treba umožniť vykonanie dôkazu svedeckou výpoveďou, a v tejto súvislosti si vyhradzuje právo uviesť neskôr totožnosť svedkov, ktorí majú byť vypočutí. Nakoniec tvrdí, že na preukázanie tvrdených skutočností vrátane údajnej škody, ktorú utrpel alebo utrpí, je potrebné vykonať ohliadku miesta a/alebo znalecký posudok.

- 100 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že žalobca neuviedol ani konkrétne skutočnosti, ktoré sa majú týmito prostriedkami potvrdiť, ani ako tieto prostriedky môžu slúžiť na pripísanie vytýkaného konania inštitúcii alebo orgánu Spoločenstva. Za týchto podmienok musí byť návrh na vykonanie dôkazných prostriedkov zamietnutý.

O trovách

- 101 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 102 Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené, aby znášal vlastné trovy konania, a nahradil trovy konania Komisie v súlade s návrhom, ktorý v tomto zmysle podala.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamietá ako neprípustná v rozsahu, v akom sa týka návrhu na náhradu neurčenej majetkovej ujmy, ktorú má žalobca utrpieť, a nemajetkovej ujmy, ktorú žalobca utrpel alebo utrpí.

- 2. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta ako nedôvodná.**

- 3. Návrh na vykonanie dôkazných prostriedkov sa zamieta.**

- 4. Žalobca znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania vynaložené Komisiou.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 30. novembra 2005.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

J. Pirrung